

20 березня 2020

№ 3 (1966)

mb.pdaba@gmail.com

ГОЛОВНА ТЕМА ВИПУСКУ:

Шевченкове свято – сучасне і вічне. Академія вшановує пам'ять Кобзаря

Увага конкурс!

На зустріч ювілею – 90-річчя ПДАБА

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
У БЕРЕЗНІ 1960 р.

Молодий будівельник

Газета виходить у друкованій та електронній версії, яка розміщується на сайті академії www.pgasa.dp.ua

«НА ТЕБЕ ДИВЛЮСЯ, ЗА ТЕБЕ МОЛЮСЯ...»

У минулому році на кафедрі українознавства, документознавства та інформаційної діяльності з ініціативи завідувачки кафедри Г. П. Євсєєвої народилася ідея створення концерту-студії «Єднаймося!». У його рамках почали об'єднуватися святкування різнопланових календарних знаменних дат. Однією з основних урочистостей нашої країни, на думку ректора, професора М. В. Савицького, є святкування Шевченківських днів. У 2019 році була започаткована добра традиція і ми відзначили перші березневі Шевченківські дні з назвою «Єднає всіх слово Тарасове». Продовжуючи єдиний проект концерту-студії «Єднаймося!», в цьому році модератори урочистостей – художній керівник Студентського клубу ПДАБА, член НСТДУ Л. М. Котова та доцент кафедри українознавства, документознавства та інформаційної діяльності, кандидат філологічних

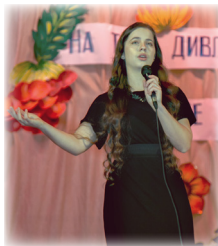
нала у єдине ціле дві ідеї – вшанувати непересічну постать Кобзаря і водночас нагадати про жіноче свято початку весни.

Свято відбулося в актовій залі студентського клубу, яка в цей день наповнилася вщерть глядачами.

Відкривала урочистості професор Г. П. Євсєєва: «Ми запропонували вам надзвичайно цікаву тему «На тебе дивлюся, за тебе молюся...». Говорячи сьогодні про Т. Г. Шевченка, кожен з нас повинен запитати

з науково-педагогічної, кадрової та виховної роботи С. В. Іванцову, який сказав: «Доброго дня, вам. Радію, що бачу майже повну залу і з великим задоволенням констатую, що вже другий рік наші студенти приходять з ініціативою відмітити дні пам'яті Т. Г. Шевченка. Це дуже класно, що найактивніші з наших студентів готують різнопланові номери для концерту-свята, з якими вони сьогодні і будуть виступати. А ще добре, що ви всі присутні і що вас так багато. Це ж наша Україна. Як ми можемо не шанувати нашу пам'ять, наші традиції. Бо нам же жити з вами в цій країні, виховувати дітей, бути щасливими. Тож розпочнемо наше свято!».

Легкі крила творчості, наснаги понесли підхопили студенток економічного факультету О. Кони́ка (МБ-18-1п), О. Денисова (Маг-19), Т. Ярлік (Маг-18), К. Васильян (Фін-19). Талановиті красуні

наук Л. Г. Богуславська запропонували чудову назву заходу, у якій звучало схвильоване Шевченкове слово «На тебе дивлюся, за тебе молюся...». Ця поетична назва об'єд-

себе: чи любить він свою країну, як любив її Тарас Григорович? Чи взагалі кожен з нас любить так життя, як любив Шевченко?». Далі Галина Петрівна надала слово проректору

назвали свій танець «Душа співає, душа танцює». І разом з цим танцем заспівало серце всіх присутніх. Ніхто не міг відірвати погляду від феєрії, що заграла на сцені.

Немає у світовій літературі іншого поета, який би так ніжно, з любов'ю оспівував у своїй творчості жінку – матір і берегиню. Цю вічну тему материнської любові у концерті продовжувала студентка будівельного факультету Н. Кравець (Буд-17-ст). У її виконанні прозвучали пісні «Чорнобривці» та «Мальви», які наповнили залу зворушливістю і ніжністю.

Кобзар як явище величне і вічне – невичерпний і нескінченний. Він надихає до поетичного священнодійства інших. Природно, що, вшановуючи поета, приємно почути і сучасний поетичний відгук на його слова. Студентка архітектурного факультету М. Яброва (Арх-18-4п) прочитала авторський вірш «Моя Україна».

Тарас Шевченко так і не знайшов щастя в особистому житті. Одвічне прагнення досягти повноти і виповненості щастям не справдилося. Тремтливу вразливість цих настроїв талановито передала у своєму виступі гостя свята, учениця СОЗШ № 67 м. Дніпра О. Гончарова. Вона зворушливо виконала пісню «Чому квіти мають очі?» і захопила глибокими, сильними емоціями всю залу.

Ліричний настрій підтримали студент будівельного факультету А. Бочка (ПЦБ-19-2) і його чарівна партнерка К. Петрушевська, наша гостя, учениця КЗ «Криничанська СЗШ І-ІІІ ступеня № 1». У своєму бальному танці вони створили справжнє диво на сцені, тому бурхливі аплодисменти лунали довго і вдячно. Запропонували присутнім зануритися у потаємні глибини любовної пристрасті Тараса, виконавши інсценізацію «Оксана і Тарас», «Закревська і Тарас», студенти архітектурного факультету О. Шевченко (Арх-18-5), І. Ковтун (Арх-18-4п) та О. Смирнова

(Арх-18-4п). Вони так перевтілилися у художні образи, що на якусь мить відчувся подих Шевченківської музи, який розлився і запанував у серцях кожного глядача.

Знайшла схвальний відгук і пісня «Прітва» групи «Hard kiss» у виконанні студентки архітектурного факультету А. Апанасенко (Арх-17-3).

Ніжно і зворушливо про силу кохання розповідав виступ студентів економічного факультету І. Вереди (МБ-17-1п) та А. Ярошенко, які подарували присутнім танець «Лети, лети...». Наступну вокальну сторінку перегорнув ще один наш гість, учень СЗОШ № 1 О. М'який, який талановито виконав українську народну пісню «Ой ти дівчина, з горіха зерня».

Згадати про те, що Шевченко був ще й великим життєлюбом і жартівником, дали можливість наші гості, учні СЗОШ № 1 О. Гаврилов та І. Мовчан, виконавши байку П. Глазового «Як куми вареники варили». Хлопці вогненно запалили веселощами всіх присутніх, увиразнивши той факт, що сміх був великою складовою Шевченківської творчості.

Творчість Кобзаря справді безмежна. Виміри його всесвіту можна відкривати і відкривати. Зі сцени звучала пісня «Душа поета» у виконанні студента будівельного факультету Б. Лаци (ПЦБ-18-3), а з екрану дивилися красуні, зображені рукою Шевченка-художника. Вдивляючись уважно у ці портрети, ми бачимо на них присутність України, її поетичну живу красу.

Чудовим завершенням свята була пісня «Україна – це ти», яку виконали Н. Кравець та Н. Апанасенко.

Ця пісня поєднала сучасну жагучість і нестримність молодих сердець та вивірену часом мудрість Шевченкового слова. Кобзар мріяв бачити рідну землю вільною та незалежною, мріяв про те, щоб Україна жила і процвітала, таке процвітання починається у серці кожного. Тому до виконання фінальної пісні «Україна – це ти» приєдналися всі учасники свята.

Після завершення концерту до присутніх звернувся к. і. н, доцент, завідувач кафедри філософії В. В. Білополий. Віктор Васильович підкреслив: «Україна – це ти, Україна – всі ми. Якою ми її зробимо, такою вона і буде. І Тарас Шевченко нам у цьому допомагає. Він – наш сучасний митець, наш поет, художник, політичний діяч, революціонер-демократ і в кінці кінців абсолютно сучасна людина, фундатор нашої ідентичності. Сьогодні йде боротьба за нашу ідентичність. Тому прошу вас всіх – будемо разом Україну українською». Ці слова глядна зала зустріла бурхливими оплесками.

Окремо треба сказати про чарівних ведучих концерту – студентку архітектурного факультету Я. Коновалову (Арх-17-3) та студентку будівельного факультету А. Соколенко (БЦ-18). Вони створювали теплу, ліричну, яскраву атмосферу свята, чудово декламували поезію Кобзаря.

Головна об'єднавча ідея, що дала життя проекту, цілком реалізувалася під час проведення святкового концерту. Молодь і старше покоління, студентство і викладацький склад, шанувальники поетичного слова і поціновувачі мистецьких образів – усі змогли об'єднатися і відчувати повноту духовного прилучення на потужних джерелах рідної землі.

Л. Г. Богуславська, доц. каф. УДІД

ЗУСТРІЧІ З МАЙБУТНІМИ АБИТУРІЄНТАМИ (ПРОФОРІЄНТАЦІЙНА РОБОТА)

Зміст сьогодення часу органічно поєднує два життєвих струмени нашого існування. З одного боку ми всі намагаємося пізнати кожного дня щось нове у своїй професійній роботі, збагатити життєвий досвід знаннями інших, а з другого боку – велике місце у нашому бутті належить традиції та багатолітнім надбанням. Думка про поєднання нового та традиційного з'явилася у мене, коли я брала інтерв'ю у к. т. н., доцента Людмили Антонівни Чередниченко. Вона, маючи великий досвід викладацької роботи, а також добре розуміючись на безлічі загальних академічних проблем (30 років Голова профспілки), докладно розповіла про заходи з профорієнтаційної роботи викладачів кафедри безпеки життєдіяльності у навчальному 2019 – 2020 році.

«План цієї важливої ланки нашої роботи щорічно складає зав. каф. БЖД, проф. А. С. Беліков. Анатолій Серафимович, як ніхто, добре знається на роботі всіх профільних підприємств і навчальних закладів міста і області. Його план профорієнтаційної роботи вирізняється особливою докладністю та конкретністю. І ми користуємося цими плановими відомостями у своїй практиці. Саме в цій роботі, – як вважає Людмила Антонівна, – кожного року зміст оновлюється, тому що виникають нові програми, нові спеціалізації, нові форми навчання. А форма цих нових напрямів залишається традиційною – це робота з навчальними закладами різного профілю нашого міста та

області, а саме: середніми, загальноосвітніми, середніми спеціалізованими школами природного та екологічного напрямку, а також технікумами, коледжами, професійно-технічними училищами. Ми намагаємося організувати зустрічі з нашими майбутніми абітурієнтами, приходячи до них у гості. Під час таких зустрічей розповідаємо якомога більше про будівельну академію, про її історію, сьогодення та майбутні перспективи.

Ось саме у березні я побувала з таким візитом у середній загальноосвітній школі № 19 Дніпровської міської ради, що знаходиться на вул. Князя Володимира Великого.

З цим навчальним закладом ми підтримуємо багаторічні дружні стосунки. Кожного року випускники СШ № 19 поповнюють ряди наших студентів. Про це повідомила директорка школи Лілія Іванівна Павленко.

На черговій березневій зустрічі з учнями 11-А класу після моєї розповіді та ознайомлення з друкованою академічною рекламною продукцією я отримала багато запитань: і про умови прийому, і про особливості багатьох будівельних спеціальностей. Особливу зацікавленість виявили майбутні абітурієнти про зміст словосполучень цивільний захист, цивільна інже-

нерія. Я із задоволенням відповіла на всі запитання, а наприкінці зустрічі запросила учнів та їхніх батьків відвідати Дні відкритих дверей ПДАБА.

Інший характер носили зустрічі зі студентами двох коледжів: Радіоелектроніки та Автотранспортного. Де ми побували разом з Валентиною Іванівною Приходченко. Ця студентська аудиторія була вже більш оснащеною. Численні запитання до нас носили не тільки суголубо професійний характер, що стосується навчального процесу, подальшого працевлаштування, а ще майбутніх студентів зацікавили умови в академії для занять спортом, різноплановою творчістю та багатьма формами студентського дозвілля.

Всі зустрічі приносять нам нові враження, які ми будемо використовувати і надалі.

Я розповіла про свої методи профорієнтаційної роботи і знаю, що всі інші викладачі кафедри постійно підтримують зв'язки з багатьма навчальними закладами, знаходячи для майбутніх абітурієнтів різнопланові, змістовні та оригінальні за формою заходи. Багато часу цій роботі віддають наші активісти в цьому напрямі, кандидати технічних наук: М. М. Налісько, В. А. Шаломов, О. В. Берлов.

Ця робота приносить свої плоди. Щорічно на кафедрі БЖД успішно захищають дипломні роботи як бакалаври, так і магістри».

*Розповідь Л. А. Чередниченко
записала Т. А. Шпаковська*

УВАГА УВАГА УВАГА КОНКУРС !!!

Державний вищий навчальний заклад «Придніпровська державна академія

будівництва та архітектури» оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

Декани факультетів: Архітектурного (професор або доцент), Економічного (професор або доцент).

Завідувачі кафедр: «Вищої математики», «Технології будівельного виробництва» (доктор наук або професор), «Комп'ютерних наук, інформаційних технологій та прикладної математики», «Архітектури» (доктор наук або професор), «Будівельних та дорожніх машин» (доктор наук або професор), «Матеріалознавства та обробки матеріалів» (доктор наук або професор), «Менеджменту, управління проектами і логістики» (доктор наук або професор), «Опалення, вентиляції і якості середовища», «Будівельної механіки та опору матеріалів».

Директор бібліотеки.

Основні вимоги наведені на сайті академії: <http://pgasa.dp.ua>.

Документи відправляти за адресою: 49600, м. Дніпро, вул. Чернишевського, 24 а. Ректорат

НАЗУСТРІЧ ЮВІЛЕЮ. МИНУЛЕ – КЛЮЧ ДО МАЙБУТНЬОГО. НАШІ МЕМУАРИ

Історична довідка за архівними матеріалами: 12 червня 1930 р. Рада Народних Комісарів УРСР прийняла рішення створити на базі вечірнього будівельного технікуму Дніпропетровський будівельний інститут (ДБІ). При цьому зберігалося вечірнє відділення інституту та будівельний технікум. На стаціонарі встановили чотирирічний термін навчання. Почалася плідна

і надзвичайно інтенсивна робота керівництва інституту на чолі з директором С. І. Мінделем. Ця робота одночасно включала набір викладацького складу інституту та організацію кафедр. У результаті цієї діяльності вже в 1930 році сформовано 11 кафедр: математики, будівельної механіки, будівельних справ, геодезії, архітектури, залізобетонних конструкцій, графічних дисциплін,

організації робіт, опалення та вентиляції, соціально-економічних наук, військову.

У 1931 р. організовано аспірантуру. У 1934 р. було створено окремі факультети інституту – будівельний з двома спеціалізаціями та загально-технічний. У вересні 1935 р. навчальний заклад отримав нову назву – Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут (ДБІ).

У вересні 2020 року академія буде святкувати свій 90-й день народження. Всі співробітники академії готуються і чекають на наше професійне свято. А редакція газети пропонує ветеранам академії розпочати нову рубрику «Наші мемуари». Ця рубрика буде присвячена спогадам про видатних викладачів, вчених нашої вишу. Розпочинає цю рубрику великий патріот, справжній фахівець-будівельник, к. т. н., доцент М. А. Моторний, який розповідає про свого вчителя і наставника Кирила Ананійовича Книша:

К. А. Книш

«Я – людина, яка пройшла досить солідний відрізок свого життя. Серед людей, що залишили глибокий слід у моїй душі, перше місце належить К. А. Книшу. Все його життя залишається для мене доленосним прикладом людини позитивної у всіх сенсах і поняттях.

На перший погляд він був одним із багатьох. Вчився, працював, захищав Батьківщину, знову працював, вивчав і шукав. Гарна душа, багата непоказними добротою і любов'ю до людей, виділяла його серед наших викладачів. Ми, сту-

денти, називали його «наш батя», «наш захисник». Він дійсно був захисником і студентів, і честі свого інституту, а ще був людиною чистої совісті і людської вірності.

Кирило Книш навчався в Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті (ф-т ПЦБ). Після захисту диплома був залишений на кафедрі основ і фундаментів асистентом. Успішно захистив кандидатську дисертацію, після якої працював доцентом ДБІ до початку Другої світової війни.

Коли ДБІ був евакуйований у Новосибірськ, Кирило Ананійович відмовився від «броні» і пішов добровольцем на фронт у будбатальйон. У період з 1941 по 1943 рр. майор-інженер К. А. Книш героїчно бився на передовій, будуючи захисні споруди за напрямком Смоленськ – Москва та на «Курській дузі». Після другого поранення в 1943 р. продовжував роботу за фактом. Випустив книгу «Фортифікація» у трьох томах, де узагальнив свій військовий досвід. Книга стала найкращим підручником для слухачів військово-інженерних училищ та академій.

Демобілізувався з військових дій у званні полковника-інженера, повернувся в ДБІ на свою рідну кафедру на посаду доцента і в той же час був обраний деканом факультету ПЦБ. 20 років обіймав цю виборну посаду.

Моя доля пов'язана з К. А. Книшом не тільки студентськими роками, але і подальшої спільною роботою. У 1967 році Кирило Ананійович запросив мене перейти до нього на кафедру на посаду завідувача лабораторії гідротехнічних споруд на будівництві.

Організаторським здібностям К. А. Книша можна було позаздрити. Лабораторія, після її реорганізації новим завідувачем, практично обслуговувала 2 республіканських треста: «Дніпроекскавація» і «Укргідроспецфундаментбуд». З 1 вересня 1967 року за його поданням я був обраний за конкурсом на посаду асистента і за сумісництвом продовжував завідувати лабораторією. І все подальше моє життя було пов'язане з ДБІ, а сьогодні продовжується у ПДАБА. Залишаюся вірним своїй темі і працюю за напрямом 05.23.02.

У нашого вчителя можна було багато чому навчитися, що я і робив: як вести себе з керівництвом трестів, як поводитися зі старшими за посадою і званням колегами, а ще чудової викладацької майстерності. Він знав все про кожного студента, слідкував за його не тільки успіхами у навчанні, але постійно клопотався про долю своїх учнів.

Я завжди пам'ятаю свого вчителя і наставника, кожен день говорю: «Вічна пам'ять людині великої душі!».

«Молодий будівельник»
Засновник і видавець – ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури».
Газета виходить щомісяця українською мовою

Головний редактор:
Т. А. ШПАКОВСЬКА
Фото: **А. В. МАМИШЕВ**
Комп'ютерна верстка:
Л. В. ЯМНІЧ

Адреса редакції:
вул. Чернишевського, 24-а, к. 454,
м. Дніпро, 49005,
тел.: (056) 756-33-29; 3-29
e-mail: mb.pdaba@gmail.com

Свідоцтво про державну реєстрацію суб'єкта видавничої справи серія ДП № 624 від 16.02.1999 р.
Для ознайомлення – тираж друкованої версії 30 прим.